

ten på den anden var det faktisk det modsatte, der var tilfældet, for der blev tilført penge, så budgetterne blev større, faktisk adskillige milliarder større, således at hvis vi i dag lægger det hele sammen, kan vi jo konstatere, at vi faktisk sætter danmarksk rekord i nye kommunale budgetter.

Kl. 17.30

Så jeg har et meget enkelt spørgsmål til hr. Villy Søvnald: Er hr. Villy Søvnald enig i at kunne bekræfte, at vi samlet har de største kommunale budgetter nogen sinde netop nu?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Ja, det vil jeg gerne, for det er jo indlysende. Jeg har jo altså ikke nogen interesse i at skabe et bilde, der ikke er reelt. Nu ved jeg, hr. Erling Bonnesen i hvert fald har en fortid, jeg tror egentlig også en nutid, som borgmester, og derfor har han jo den fordel i forhold til andre, man måtte diskutere med, at han ved noget om det her område.

Nu kan jeg desværre ikke stille spørgsmål, men jeg kan bare få hr. Erling Bonnesen til at nikke til følgende: Når man har en vækstramme som den, der ligger nu, på 0,5 pct., når man så har en løntilpasningsklausul på det offentlige område, hvor man følger med lønnen på det private område, og man ved, at det område i hvert fald hvert år mindst andrager 0,7 pct. – og det er jo, fordi folk skal have flere penge i løn, og det er jo fair nok, men det bliver der jo ikke flere penge af – så starter man udgangsregnestykket med et minus på 0,2 pct.

Oven i det kommer så det, der bliver tilført af forskydninger i demografien, af flere gamle, flere skolebørn osv., og det er vel grunden til, at hr. Erling Bonnesen også på Fyn kan se, ligesom vi kan i Jylland, ligesom vi kan på Sjælland, at det, der er store møder om i øjeblikket, er at skære på folkeskoler, på daginstitutioner og på ældreområdet. Er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Jeg er tilfreds med i hvert fald om ikke andet så indirekte at få konstateret, at budgetterne ikke er blevet mindre, men større. Og så handler det jo rent faktisk om, hvordan man bruger budgetterne.

Når vi så kæder det sammen med den seneste uges diskussion om gode plejehjem og dårlige plejehjem – faktisk baseret på, kan vi sige, præ-

cis det samme budget i forhold til det antal, man nu har boende på plejehjemmet – så vil jeg gerne spørge hr. Villy Søvnald, om vi så ikke snarere skal ind at kigge på ledelse. Hvis man nu har et godt plejehjem, altså en god kvalitet, handler det fra først til sidst om ledelse, om, at man kan få skabt engagementet og intuitionen, således at man får fremmet incitamentet til at gøre det godt, når man nu i hvert fald kan konstatere, at budgetterne ikke er blevet mindre.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg tror bestemt, man skal diskutere ledelse, jeg tror bestemt, man skal diskutere kultur, jeg tror bestemt, man skal diskutere alle de der ting, og det tror jeg i øvrigt også man gør. Men man kommer vel ikke uden om også at interessere sig for, at det der plejehjem på Østerbro, der har udløst hele diskussionen, er blevet nednormeret med 37 personer; 37 færre til at holde i hånd, til at trøste, når der er brug for det, til at lægge i seng og alle de ting, der nu skal laves på et plejehjem.

Vi har set de udsendelser om, hvor hurtigt hjemmehjælperne løber, at deres afmålte tid er, at de har 13 minutter det her sted, og de skal videre, og der er der 35 minutter, og hvis der så er sket et eller andet, må man tage tiden fra det næste sted. Så jeg vil bare spørge – når man erindrings statsministerens ord i 2001 om, hvad han ikke syntes var en rimelig standard på ældreområdet – om Venstre virkelig synes, det er i orden. Har Venstre virkelig ikke større ambitioner på de ældres vegne i et samfund, der er så rigt som vores? Det undrer mig.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu har vi jo lige hørt den konservative ordfører redegøre for de meget snedige strategier, man i Det Konservative Folkeparti har for at få indflydelse, f.eks. afviser man at bruge det flertal, der er for den konservative politik for asylbørn; man vil hellere forhandle med regeringen, så der kun bliver en ganske lillebitte knast af den konservative politik tilbage. Det er jo en snedig strategi for at få indflydelse.

Jeg ved, at hr. Villy Søvnald er manden for snedige strategier for indflydelse, det tror jeg al historik taler for. Hvis man ser på nogle af de punkter, hvor SF og Socialdemokratiet er meget uenige – og jeg tror, vi vil få det fuldt udspillet i morgen, hvor vi skal tredjebehandles regeringen